

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 101. ad 125.

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus CXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53433)

lum finem esse habitura, desperantes incipiant etiam ipsi facere opera impiorum.

ψ. 4. *Benefac Domine bonis, & rectis corde.*

Quia dixerat, periculum esse, ne justī scandalizarentur ex nimis diuturnā potestate iniquorum, convertit se ad Deum, & orat: *Benefac bonis*, liberando nempe eos citò à potestate impiorum, aut certè patientiam illis, & consolationem internam copiosè suppeditando: & simul admonet illos verè esse bonos, qui sunt *recti corde*, h. e. non scandalizantur de judiciis Dei; sed approbant omnia, quæ Deus facit, licèt sinat impios dominari ut ut diuturno tempore.

ψ. 5. *Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem, pax super Israel.*

Occasione ultimi verbi ψ. 4., quo bona optabantur *rectis corde*, subjungit, eos, qui declinant à rectitudine ad tortuositatem, seu obliquitatem, & in persecutione, vel tribulatione perdunt sustinentiam, ac vel fidem negant, vel de Deo conqueruntur, ac murmurant, cum ipsis persecutoribus; & impiis in iudicium adducendos. Quia qui *offendit in uno, factus est omnium reus*: & tum demum separatis omnibus malis de medio bonorum, pax vera, & sempiterna erit *super Israel*, h. e. super populum Dei.

PSALMUS CXXV.

Titulus: *Canticum graduum.*

Argumentum: *Psalmus apertissimè loquitur de reversione à captivitate, & ascensione ad patriam, & convenit propriè in tempus illud, quod decretum Cyri de solvendâ captivitate Judæorum primùm promul-*

mulgatum est : quod quidem figura fuit Evangelii, quo nobis annuntiata est remissio peccatorum, & ascensio ad caelestem Jerusalem.

ψ. 1. In convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus sicut consolati.

Græca hîc ad literam redduntur latinè, & ideo locutio est minùs latina. Cùm primùm auditum est à nobis decretum relaxationis, & reversionis in patriam, facti sumus ut sunt ii, qui consolationem post magnam tribulationem accipiunt, h. e. hilares, & jucundi ex tristibus, & mœrentibus. Hanc ineffabilem consolationem verè experiuntur, qui seriò convertuntur ad Deum, & contemptâ spe sæculi, atque omnium rerum cupiditate depositâ, dirigunt pedes suos in viam pacis.

ψ. 2. Tunc repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione.

Ex consolatione internâ prodiit lætitiâ externa. Ubi auditus est bonus nuntius liberationis, facies nostra hilaris, & jucunda apparuit, & lingua nostra prorupit in verba lætitiæ, & jubilationis. Si per os intelligis non faciem sed propriè os, idem bis ait, & sensus est : repletum est os nostrum lætis vocibus, ac laudibus &c.

ψ. 3. Tunc dicent inter gentes, Magnificavit Dominus facere cum eis.

Nuntius bonus hujus liberationis, sicut eos, qui liberati sunt, affecit ingenti lætitiâ, ita etiam alios, qui hoc audierunt, magnâ admiratione replevit, & ideo dixerunt : Magna fecit Deus cum populò Judæorum. Cyrus propriè Hebræos ex tam longâ captivitate liberavit; at omnes facilè intelligebant, id factum Divino instinctu : nam liberatio

ratio

ratio contigit tempore per Jeremiam prædicto, nempe post annos 70. & Cyrus ipse Efd. c. 1. agnoscit imperium orbis à Deo cæli sibi tributum, & ab eodem Deo jussum se templum in Jerusalem ædificare, & populum dimittere. Demum, quod nullus alius Rex fecisset, Cyrus tot millia captivorum non tantum sine pretio ullo, sed etiam magnis donis oneratos dimisit. Itaque merito gentes omnes tam magnum beneficium Divinæ providentiæ tribuebant.

ψ. 4. Magnificavit Dominus facere nobiscum, facti sumus letantes.

Approbant liberati, quod gentes dicunt. Verè Dominus magnificè se nobiscum gessit, & præter meritum, ac spem nostram egit nobiscum, de tam miserabili captivitate ad patriam dulcissimam revocando: & *facti sumus letantes*, qui sub jugo captivitatis gemebamus moerentes.

ψ. 5. Convertite Domine captivitatem nostram sicut torrens in Austro.

Quia non statim omnes captivi reversi sunt, sed primum aliqui eum Esdrâ; deinde alii cum Nehemiâ, ideo qui primi redierant, orant Deum: Fac, ut revertantur captivi nostri, qui adhuc remanent in terrâ alienâ, planè omnes, & quàm citissimè, ut sit plena, & velox reductio, qualis esse solet earum rerum, quas torrens secum abripit, & devolvit, dum, flante Austro, tum pluviis de cælo cadentibus, tum nivibus liquefactis, & de montibus fluentibus impletur. Sed multò magis spiritualibus peregrinis hæc precatio necessaria est: licèt enim jam aliqui ad patriam pervenerint; tamen multi adhuc peregrinantur; plurimi etiam amare cœperunt captivitatem, & affixi

affixi rebus temporalibus, de patriâ nihil cogitant; ideo necesse est, ut Deus, iustar torrentis, Austro flante, violenter eos compellat, & quasi cogat ascendere.

ψ. 6. Qui seminant in lacrimis, in exultatione metent.

Postquam David rogavit Deum, ut reducat ad patriam omnes captivos, hos exhortatur, ut libenter suscipiant laborem ambulandi, & ascendendi; nec retineantur amore earum rerum, quas in terrâ alienâ possidebant, quia in patriâ suâ multò plura, & meliora invenient. Utitur similitudine seminantis, & metentis. Seminans ordinariè seminat cum dolore, & gemitu, tum quia cogitur triticum suum projicere in terram, nec scit, an unquam illud recuperaturus sit: at tempore messis lætatur, dum videt triticum amissum cum fœnore sibi restitui. Spirituales peregrini licèt cum sensu aliquo doloris seminant, h. e. sua inter pauperes distribuunt; paulò tamen pòst in cælesti patriâ cum exultatione metent.

ψ. 7. Euntes ibant, & flebant, mittentes semina sua.

ψ. 8. Venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos.

Describit paulò fusiùs, & clariùs morem seminantis, & metentis. Rustici ex domo suâ exeuntes ibant ad agrum, & cum dolore spargebant triticum suum in terram, videntes se privari interim opibus suis non sinè dolore quæsitis. Sed postea venientes ex agro tempore messis, venient domum cum exultatione, referentes pro paucis granis integros manipulos spicarum. Neque curavit Propheta similitudinem applicare eleemosynis, quia facile erat unicuique id per se facere.

F I N I S.